

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
41 125/2010-606/XV.vyř.

Praha
12. 11 . 2010

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení čj. 41 125/2010-606, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele T-Mobile Czech Republic a.s., IČ: 649 49 681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha 4, proti odpůrci Vodafone Czech Republic a.s., IČ: 257 88 001, se sídlem Vinohradská 67, Praha 10, ve věci sporu o zaplacení částky 4 041 344,- Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě zákonných úroků z prodlení, za poskytování služby přenesení telefonního čísla za období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008 a úhrady nákladů řízení, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit za přenesená telefonní čísla v období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008 v části vyhovuje, a to tak, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku 1 273 852,16 Kč vč. DPH ve složení:

<u>částka (saldo) vč. 19% DPH</u>	<u>období</u>
439 184,97 Kč	05/2008,
313 549,53 Kč	06/2008,
521 117,66 Kč	07/2008,

a to do 10 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

- II. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se část návrhu navrhovatele, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli příslušenství v podobě zákonných úroků z prodlení z přiznané celkové částky 1 273 852,16 Kč vč. DPH, a to z částek 439 184,97 Kč vč. DPH od 27. 6. 2008 do zaplacení, 313 549,53 Kč vč. DPH od 29. 7. 2008 do zaplacení a 521 117,66 Kč vč. DPH od 25. 8. 2008 do zaplacení, zamítá.
- III. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se zbývající část návrhu navrhovatele, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku 2 767 491,84 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě požadovaných zákonných úroků z prodlení, zamítá.
- IV. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích se žádnému účastníku náhrada nákladů správního řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 18. 3. 2010 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. 41 125/2010-606 o povinnosti odpůrce zaplatit pohledávku za vzájemně poskytovanou službu přenesení telefonního čísla za období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008, ve výši 4 041 344,- Kč vč.

DPH s příslušenstvím v podobě zákonného úroku z prodlení s tím, že navrhovatel si účtoval cenu za přenesení jednoho telefonního čísla ve výši 588,- Kč a odpůrce si účtoval cenu za přenesení čísla u jednoduché objednávky za autorizaci 34,- Kč za objednávku a za dokončení objednávky 31,- Kč a u komplexní objednávky za autorizaci 69,- Kč za objednávku a za dokončení 31,- Kč za každé číslo v objednávce. Uvedené jednotkové ceny za přenesení mobilního telefonního čísla jsou bez DPH.

Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že tyto jednotkové ceny účtované ve sporném období odpůrcem akceptoval a ponižil proto své účtované částky za poskytování služby přenesení telefonního čísla o pohledávku odpůrce za stejnou službu přenesení telefonního čísla v jednotlivých měsících sporného období. Za období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008 tedy navrhovatel registruje za odpůrcem pohledávku ve výši 4 041 344,- Kč vč. DPH. Právní titul na úhradu této pohledávky navrhovatel dovozuje ze zákonné povinnosti zajistit poskytování přenositelnosti telefonních čísel v mobilních sítích stanovené v § 34 zákona o elektronických komunikacích a z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3.

Své podání navrhovatel doplnil vyčíslením pohledávky za odpůrcem po jednotlivých měsících, přičemž výši pohledávky odvodil v jednotlivých měsících z počtu autorizovaných objednávek na přenesení telefonního čísla, přičemž u odpůrce rozlišoval, zda došlo k autorizaci objednávky na základě jednoduché nebo komplexní objednávky.

Dále navrhovatel ve svém návrhu uvedl i počty skutečně přenesených telefonních čísel ze své sítě do sítě odpůrce a u odpůrce skutečné počty přenesených čísel do sítě navrhovatele na základě jednoduché a komplexní objednávky.

Navrhovatel k výši jednotkových cen, které použil při výpočtu své pohledávky uplatněné v tomto řízení za odpůrcem, uvedl, že vycházel z ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Na výši ceny za přenesení jednoho telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele, kterou hradí navrhovatel odpůrci, podle jeho požadavku, a to ve výši 65,- Kč za přenesení jednoho čísla a ve výši 69,- Kč za autorizaci jedné komplexní objednávky + 31 Kč za dokončení přenesení jednoho čísla v rámci komplexní objednávky (vše bez DPH), se účastníci řízení podle vyjádření navrhovatele shodli na schůzce jejich zástupců dne 5. 12. 2005. Navrhovatel tuto cenu akceptoval, tudíž tato cena nebyla dále sporná a odpůrce z této ceny vycházel, když vystavoval svá vyúčtování měsíční ceny.

K ceně za přenesení telefonního čísla do sítě odpůrce navrhovatele uvedl, že po odpůrci požaduje cenu 588,- Kč/přenesení čísla bez DPH. Tato cena vycházela z rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu čj. 44 398/2005-610/XVIII.vyř., kterým byla stanovena cena za službu přenesení telefonního ve výši 588,- Kč/přenesení bez DPH. Toto rozhodnutí bylo sice správním orgánem II. stupně zrušeno, přesto navrhovatel tuto cenu aplikoval ve vztahu se spol. Telefónica O2 Czech Republic a.s. a i tuto cenu nediskriminačně účtoval odpůrci. Tuto cenu navrhovatel považuje za nákladově stanovenou cenu služby pro sporné období.

Na základě oznámení o zahájení správního řízení navrhovatel doplnil svá tvrzení dopisem ze dne 20. 4. 2010 a uvedl, že v předmětném období neprováděl přenesení telefonních čísel na základě komplexní objednávky a zároveň uvedl, že není spor ohledně počtu přenesených čísel.

K oznámení o zahájení řízení se vyjádřil odpůrce dopisem, který byl správnímu orgánu doručen dne 7. 5. 2010. Uvedl, že u správního orgánu probíhá dosud neukončené (spojené) správní řízení čj. 89 533/2008-606, jehož předmětem je úhrada za poskytování služby přenesení mobilního čísla za předchozí období od 15. 1. 2006 do 30. 4. 2008, a proto se odkazuje na svá předchozí vyjádření učiněná v rámci řízení čj. 89 533/2008-606. Zároveň navrhl přerušování řízení do vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu II. stupně o rozkladu proti rozhodnutí čj. 89 533/2008-606. Zároveň odpůrce uplatnil námitku započtení vůči nároku navrhovatele, a to ve výši 809,- Kč/přenesení čísla bez DPH, kterou, jak předpokládá, nebude navrhovatel v jím požadované výši akceptovat. Dále odpůrce zdůraznil s odkazem na svá předchozí vyjádření, že navrhovatelova kalkulace cen bez DPH, a to 588,- Kč a 65,- Kč resp. 100,- Kč za přenesení čísla, je nesprávná, tato cena by měla být podle jeho názoru symetrická. Rovněž podle odpůrce nemá navrhovatel právní

nárok na příslušenství pohledávky z důvodu, že jednotková cena za přenesení telefonního čísla není dosud známa, protože výše nároku je stanovována až v tomto řízení.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel s přerušením správního řízení do doby vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu II. stupně v řízení o rozkladu proti rozhodnutí vydanému ve sporu vedeném pod čj. 89 533/2008-606 souhlasil, přerušil správní orgán podle § 64 odst. 2 správního řádu usnesením ze dne 25. 5. 2010 na tuto dobu správní řízení.

Po nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu II. stupně o rozkladu čj. 64 831/2010-603 ze dne 9. 6. 2010 vyzval správní orgán účastníky řízení podle § 65 odst. 2 správního řádu o pokračování v řízení dopisem ze dne 14. 6. 2010.

Dopisem ze dne 16. 6. 2010 vyzval správní orgán odpůrce, aby se vyjádřil k počtu skutečně přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak, které uvedl v návrhu na zahájení správního řízení navrhovatel, a zároveň aby upřesnil počty skutečně přenesených telefonních na základě jednoduché a komplexní objednávky, vč. počtu komplexních objednávek, na jejichž základě bylo přeneseno alespoň jedno telefonní číslo, které byly přeneseny ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele.

K pokračování správního řízení se dopisem ze dne 28. 6. 2010 vyjádřil navrhovatel. Uvedl, resp. znovu zopakoval, že správní orgán by měl při svém rozhodování vycházet z ceny 65,- Kč/přenesení jednoho čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele, na které se s odpůrcem dohodl, o čemž již předložil správnímu orgánu důkazy, a to zápisem ze schůzky zástupců účastníků řízení ze dne 5. 12. 2005 v rámci správního řízení čj. 89 533/2008-606. Navíc tuto cenu uplatňoval odpůrce i ve svých vystavovaných vyúčtováních za sporné období, což potvrzuje, že tato cena byla platně sjednána. K ceně ve výši 588,- Kč za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce navrhovatel uvedl, že tato cena byla platně sjednána a také hrazena. Rozhodnutí správního orgánu II. stupně čj. 39 875/2008-603/II.vyř. ze dne 3. 7. 2008 stanovilo ceny za přenesení telefonního čísla výhradně pro futuro, a to v rámci řízení o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení a neexistuje podle navrhovatele žádný důvod pro to, aby tato cena byla aplikovaná zpětně. Zároveň navrhovatel upozorňuje, že nelze tvrdit, že cena stanovená rozhodnutím správního orgánu I. stupně čj. 44398/2005-610/XVIII.vyř. ve výši 588,- Kč (nepravomocné rozhodnutí) není cenou stanovenou v souladu s § 55 zákona o elektronických komunikacích. Zároveň navrhovatel trvá i na úhradě příslušenství v souladu s platnými právními předpisy. Podle názoru navrhovatele se nelze ztotožnit s právním názorem správního orgánu II. stupně, který vyslovil ve svém pravomocném rozhodnutí čj. 64 831/2010-603 ze dne 9. 6. 2010 ohledně nepřiznání nároku navrhovatele na úroky z prodlení. Navrhovatel uvedl, že podle tohoto rozhodnutí nelze po odpůrci požadovat úroky z prodlení z důvodu neznalosti oprávněné výše ceny. Nelze však podle jeho názoru ani spravedlivě požadovat na navrhovatele, aby mu nepřislušelo příslušenství k již fakticky existující pohledávce v rámci poskytnutí služeb přenesení mobilních telefonních čísel (MNP). Uvedl, že je nepochybné, že služba byla poskytnuta, čísla byla přenesena, pohledávka tedy vznikla a jejím neuhrazením dle § 369a obchodního zákoníku se ocitá druhá strana v prodlení. Pokud správní orgán vychází z toho, že zmíněným rozhodnutím může stanovit cenu za přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce i zpětně, pak podle názoru navrhovatele není žádný důvod nepřiznat zpětně i úroky z prodlení, a to právě z určené nižší částky, tj. z 519,- Kč za přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce. V opačném případě by tak správní orgán popíral v rozhodnutí deklarovanou pravomoc, a to stanovit cenu zpětně. Navrhovatel by se tak dostal do situace, kdy jeho právo na uspokojení zákonného příslušenství je závislé na okamžiku rozhodnutí správního orgánu a kdy by toto příslušenství mohl požadovat až po právní moci rozhodnutí správního orgánu.

Vzhledem k tomu, že odpůrce nereagoval na výzvy správního orgánu, aby se vyjádřil k počtu přenesených čísel uvedených navrhovatelem a doplnil počty přenesených čísel z jeho sítě do sítě navrhovatele na základě komplexní objednávky, vč. údajů o počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo přeneseno alespoň jedno telefonní číslo, správní orgán urgoval dodání těchto údajů dopisem ze dne 10. 8. 2010.

Teprve dopisem ze dne 25. 8. 2010 se odpůrce vyjádřil ke správnímu řízení. Opětovně sdělil, že dohoda o ceně za službu přenesení mobilního čísla za předmětné období nebyla mezi ním a navrhovatelem sjednána. Proto je na správním orgánu, aby rozhodl v jaké výši má být provedena

kompenzace za vzájemná plnění. Odpůrce uvedl, že pokud by bylo přistoupeno na vyčíslení nároku navrhovatel ve výši 588,- Kč/přenesené číslo, pak by podle principu uvedeného v rozhodnutí, na které se navrhovatel odvolává, byla jednotková cena odpůrce 809,- Kč/přenesené číslo. Náklady, jak odpůrce uvedl, předpokládá u obou stran shodné s těmi, které byly identifikovány v pravomocném rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXXVI.vyř. ze dne 25. 3. 2008. K otázce příslušenství odpůrce uvedl, že již bylo o tomto rozhodnuto v předchozím řízení čj. 89 533/2008-606, a proto předpokládá, že bude rozhodnuto shodně.

K počtu přenesených čísel odpůrce uvedl, že o ověření počtu přenesených čísel požádal spol. CNPAC s.r.o. IČO: 267 32 335, se sídlem K Červenému dvoru 25a, Praha 3, která vede databázi přenesených mobilních čísel. Z této databáze bylo zjištěno, že počet přenesených čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele byl v červenci o 2 čísla vyšší než je uvedeno v návrhu na zahájení řízení a dále, že při portacích ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce byly prováděny i komplexní objednávky. Podle názoru odpůrce není pro určení oprávněnosti vzájemných nároků rozhodné, co si sporné strany účtovaly ve vyúčtováních, které neměly oporu ve smluvním vztahu, ale co si skutečně vzájemně poskytly. Proto odpůrce navrhuje, aby podkladem pro počty vzájemných portací byly údaje z databáze spol. CNPAC s.r.o., které zároveň přiložil. Zároveň se odpůrce omluvil za zpoždění s vyjádřením, které bylo způsobeno snahou získat podklady od spol. CNPAC s.r.o. Dále se odpůrce odkázal na všechna svá písemná a ústní vyjádření a další podání učiněná v řízení vedených pod čj. 41 216/2006-606 a čj. 89 533/2008-606.

S údaji z databáze spol. CNPAC s.r.o. byl seznámen navrhovatel, který se k nim vyjádřil dopisem ze dne 13. 9. 2010. Navrhovatel souhlasil pouze s doloženým – zvýšeným počtem přenesených mobilních čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Nesouhlasil však s těmi údaji o počtu přenesených mobilních telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, resp. s údaji o počtu přenesených telefonních čísel na základě komplexních objednávek. Podle tvrzení navrhovatele nebyla přenášena mobilní telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce na základě komplexních objednávek, ale pouze na základě jednoduchých objednávek. Navíc uvedl, že počet vzájemně přenesených mobilních čísel nebyl nikdy sporný.

Správní orgán poté vyzval účastníky řízení, aby se dostavili k nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům shromážděným správním orgánem před vydáním rozhodnutí v souladu s ustanovením § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích.

Dne 22. 9. 2010 se k nahlédnutí do spisu dostavil zástupce odpůrce a vyjádřil se k vyjádření navrhovatele ze dne 13. 9. 2010. Uvedl, že setrvává na svém návrhu, aby údaje od spol. CNPAC s.r.o. byly použity jako podklad o počtech skutečně přenesených mobilních číslech vč. způsobu portace těchto čísel (portace na základě jednoduché nebo komplexní objednávky). Proto je podle odpůrce závažnější tvrzení navrhovatele, že neprováděl portace na základě komplexních objednávek, když v údajích spol. CNPAC s.r.o. jsou údaje o komplexních objednávkách vedeny. Odpůrce uvedl, že kdyby navrhovatel nemohl zpracovat komplexní objednávku, tak by ji v systému zamítl a požadoval by vytvořit nové objednávky (PAC) pouze s jedním přenášeným číslem (jednoduché objednávky).

Navrhovatel, resp. jeho zástupce, se dostavil k nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí dne 23. 9. 2010. Po seznámení se shromážděnými podklady rozhodnutí, resp. s vyjádřením odpůrce, které tento uvedl do protokolu o seznámení účastníka řízení s podklady rozhodnutí, si navrhovatel vyžádal lhůtu do 8. 10. 2010 na vyjádření k tomuto doplnění odpůrce.

V tomto vyjádření ze dne 11. 10. 2010 navrhovatel prvořadě uvedl, že se odkazuje na své předchozí vyjádření, a to ze dne 13. 9. 2010, ve kterém uvedl, že navrhovatel neprováděl přenesení mobilních čísel na základě komplexních objednávek a že veškerá jednotlivá telefonní čísla byla přenášena na základě jednoduchých objednávek. Tomuto je nutno podle navrhovatele rozumět tak, že vlastní fakturace navrhovatele vždy vycházela pouze z údajů ohledně počtu autorizovaných a dokončených objednávek, kdy další údaje nebyly sledovány. Výsledná cena tak byla závislá pouze na vlastním počtu přenesených čísel bez závislosti na jiných faktorech, tj. i bez rozlišování komplexní a jednoduché objednávky. Dále navrhovatel uvedl, že platná právní úprava navrhovateli neukládala takovéto rozlišování v rámci přenositelnosti mobilních čísel a jednalo se tak pouze o požadavek odpůrce, který toto rozlišoval, tj. nejednalo se o rozlišování, které by účastníkům ukládala právní

předpis. V závěru svého vyjádření navrhovatel konstatoval, že rozhodnou veličinou pro vlastní fakturaci přenesených čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce byly z jeho strany pouze údaje ohledně celkového počtu autorizovaných a dokončených objednávek.

* * *

Po přezkoumání veškerých shromážděných podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc rozhodnout o předloženém návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, který se týká zákonné povinnosti stanovené v § 34 zákona o elektronických komunikacích, kde je stanovena povinnost podnikatelům zajišťujícím veřejnou telefonní síť přenést telefonní číslo, pokud si o to účastník veřejné dostupné telefonní služby požádá a dále z § 55 odst. 1 téhož zákona, kdy podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle uvedeného § 34, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Při posuzování předmětné věci vycházel správní orgán ze zákona o elektronických komunikacích, z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, ve znění pozdějších změn, ze závěru správního řízení s čj. 44 398/2005-610, vč. pravomocného rozhodnutí, a z dalších skutečností známých mu z úřední činnosti – zejména ze stanoviska správního orgánu čj. 95 390/2008-610 k problematice okamžiku účtování ceny za službu přenesení telefonního čísla.

Dále při posuzování předmětné věci vycházel správní orgán kromě podkladů předložených účastníky řízení v tomto správním řízení také z podkladů spojeného správního řízení vedeného pod čj. 89 533/2008-606, vč. pravomocných rozhodnutí vydaných v tomto řízení, a to z rozhodnutí správního orgánu I. stupně čj. 89 533/2008-606/XXV.vyř. ze dne 15. 3. 2010 a z rozhodnutí o rozkladu správního orgánu II. stupně čj. 64 831/2010-603 ze dne 9. 6. 2010, ve kterém mimo jiné vyslovil právní názor, na základě kterého změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Z podkladů shromážděných v pravomocně ukončeném správním řízení čj. 89 533/2008-606 vycházel správní orgán z důvodu, že se účastníci správního řízení na toto řízení odkazovali, resp. ve svých vyjádřeních k tomuto správnímu řízení čj. 41 125/2010-606 se odkazovali na podklady a vyjádření, které předložili ve spojeném řízení čj. 89 533/2008-606 a také proto, že toto již ukončené řízení řešilo stejnou problematiku, tj. otázku úhrady za přenesení mobilních telefonních čísel se stejnými účastníky řízení, pouze bylo předmětem jiné, předcházející období, a to leden 2006 až duben 2008.

S ohledem na závěry správního orgánu II. stupně, které vyslovil v pravomocném rozhodnutí o rozkladu čj. 64 831/2010-603, kterým změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně čj. 89 533/2008-606 ze dne 15. 3. 2010, zabýval se v tomto správním řízení správní orgán výší oprávněné kompenzace nákladů za vzájemně přenesená telefonní čísla, resp. v souladu s návrhem navrhovatele výší salda v jednotlivých měsících předmětného sporného období. Přičemž vycházel z úvahy, kterou potvrdil správní orgán II. stupně ve svém rozhodnutí o rozkladu čj. 64 831/2010-603, a to že kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla náleží účastníkovi správního řízení pouze za skutečně přenesená telefonní čísla a nikoliv i za autorizované objednávky, u kterých nedošlo z jakýchkoliv důvodů ke skutečnému přenesení telefonního čísla, s tím, že je dále třeba rozlišovat, zda k přenosu telefonního čísla došlo na základě jednoduché nebo komplexní objednávky, a že pro výpočet kompenzace nákladů je třeba použít jednotkové ceny za skutečné přenesení mobilního

telefonního čísla na základě jednoduché a komplexní objednávky uvedené v pravomocném rozhodnutí správního orgánu čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. (potvrzeno rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 857/2008-603), kde byly stanoveny ceny za přenesení mobilního telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele.

Dále se správní orgán při svém rozhodování řídil právním názorem správního orgánu II. stupně, který vyslovil ve svém rozhodnutí o rozkladu čj. 64 831/2010-603, a to že má být zohledněno pouze celkové saldo mezi kompenzacemi nákladů za přenesená mobilní čísla (zohledněny vzájemné nároky účastníků řízení) a nikoliv nároky navrhovatele po jednotlivých měsících (měsíční saldo) a dále, že není možno přiznat navrhovateli zákonné úroky z prodlení po uplynutí splatnosti jednotlivých vyúčtování vystavených navrhovatelem.

Po posouzení všech doložených a známých skutečností správní orgán I. stupně konstatuje následující.

Prvořadě se správní orgán zabýval otázkou, kolik bylo v předmětném období skutečně přeneseno mobilních telefonních čísel mezi účastníky správního řízení a zda k přenosu mobilního telefonního čísla došlo na základě jednoduché nebo komplexní objednávky.

Navrhovatel dovodil ze vzájemně fakturovaných částek za autorizované objednávky svůj nárok, který doložil kopiemi faktur, které vystavoval odpůrci měsíčně na částku, kterou určil tak, že v jednotlivých měsících svůj nárok na úhradu ceny (nesjednané ceny) za přenesení čísla, resp. za autorizované objednávky bez ohledu na to, zda došlo ke skutečnému přenesení telefonního čísla, ponižil o částky na fakturách, které si vystavil odpůrce, tj. požadoval po odpůrci uhradit pouze saldo vzájemných měsíčních pohledávek. Oba účastníci si však vystavovali faktury, aniž měli sjednány ceny za přenesení jednoho mobilního čísla a ani nezohlednili tu skutečnost, že ne vždy došlo na základě autorizované objednávky ke skutečnému přenesení telefonního čísla, což vyplývá z navrhovatelem uvedeného měsíčního přehledu autorizovaných objednávek a počtu skutečně přenesených telefonních čísel.

U údajů uvedených navrhovatelem v návrhu na zahájení správního řízení o počtu přenesených čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele nebylo zřejmé, jaký byl počet komplexních objednávek, na základě kterých došlo ke skutečnému přenesení čísla. Správní orgán bez těchto údajů nebyl schopen rozhodnout o vzájemné kompenzaci nákladů za skutečně přenesená mobilní telefonní čísla. Proto vyzval odpůrce, aby se k uváděnému počtu skutečně vzájemně přenesených telefonních čísel vyjádřil a dále, aby doplnil po jednotlivých měsících počty komplexních objednávek, na základě kterých došlo k přenesení alespoň jednoho telefonního čísla.

Odpůrce údaje uváděné navrhovatelem v návrhu na zahájení správního řízení o počtu skutečně přenesených telefonních čísel zpochybnil tím, že doložil v průběhu správního řízení údaje o počtu skutečně vzájemně přenesených mobilních telefonních čísel z databáze spol. CNPAC s.r.o.

Navrhovatel na základě doložených údajů z databáze spol. CNPAC s.r.o. pouze souhlasil se zvýšením počtu přenesených telefonních čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele o 2 přenesená čísla, tj. nerozporoval údaje doložené z databáze spol. CNPAC s.r.o. v části týkající se počtu přenesených mobilních telefonních čísel ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Naopak však navrhovatel nepotvrdil údaje doložené z databáze spol. CNPAC s.r.o. týkající se počtu přenesených mobilních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, resp. nesouhlasil s údaji o počtu přenesených mobilních telefonních čísel také na základě komplexních objednávek. Navrhovatel zpočátku uváděl, že nebyla přenášena mobilní telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce na základě komplexních objednávek, ale pouze na základě jednoduchých objednávek s tím, že počet přenášovaných čísel nebyl nikdy sporný. Svým vyjádřením ze dne 13. 10. 2010 navrhovatel toto své vyjádření upřesnil tak, že v předmětném období neměl povinnost sledovat, zda došlo k přenesení mobilních čísel na základě jednoduché nebo komplexní objednávky, že pro něj byl rozhodný údaj o celkovém počtu autorizovaných objednávek a dokončených objednávek.

K tomuto správní orgán uvádí, že navrhovatel svá tvrzení o počtu skutečně přenesených telefonních čísel pouze na základě jednoduché objednávky relevantním způsobem neprokázal. Podle názoru správního orgánu nelze tedy považovat navrhovatelem tvrzené údaje o počtu přenesených čísel, resp. o autorizovaných objednávkách, u kterých ne ve všech případech došlo ke skutečnému přenesení mobilních čísel a které byly fakturovány, za relevantní důkaz o tom, že předmětná telefonní čísla byla přenesena pouze na základě jednoduchých objednávek. A to i s ohledem na tvrzení

navrhovatele ze dne 13. 10. 2010, kdy uvedl, že rozlišení na jednoduché a komplexní objednávky nesledoval, resp. že pro něj byl rozhodující pouze počet autorizovaných objednávek a dokončených objednávek.

Naopak podle názoru správního orgánu důkazy předložené odpůrcem z databáze spol. CNPAC s.r.o. o počtu přenesených mobilních telefonních čísel mezi účastníky řízení v předmětném období na základě jednoduchých a komplexních objednávek a o počtu komplexních objednávek, jsou relevantními důkazy o počtu přenesených mobilních čísel v předmětném období s rozlišením na základě jakých objednávek (jednoduchých nebo komplexních) k tomuto přenesení mobilních čísel došlo.

V této souvislosti je třeba uvést, že údaje o portacích mobilních telefonních čísel předávají spol. CNPAC s.r.o. sami mobilní operátoři, vč. údajů o tom, na základě jaké objednávky (jednoduché nebo komplexní) má být mobilní telefonní číslo přeneseno, tudíž údaje, které byly z databáze této společnosti správnímu orgánu předloženy, vycházejí z údajů předaných samotnými účastníky řízení spol. CNPAC s.r.o. a není důvod je zpochybňovat. Tím, že došlo ke skutečnému přenesení mobilních čísel, akceptovali účastníci řízení tu skutečnost, že k přenesení mobilních čísel došlo jak na základě jednoduchých tak i na základě komplexních objednávek (tj. jak byly údaje zadány a zaslány účastníky řízení do systému spol. CNPAC s.r.o.). Dále je třeba upozornit, že údaje o počtu skutečně přenesených mobilních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce z databáze spol. CNPAC s.r.o. se shodují s údaji o počtu skutečně přenesených mobilních číslech, které také uvedl navrhovatel ve svém návrhu na zahájení správního řízení, tudíž je pak i logické, že k tomuto přenesení mobilních telefonních čísel muselo dojít i na základě komplexních objednávek, jak je uvedeno v údajích ze spol. CNPAC s.r.o.

Z tohoto důvodu považuje správní orgán předložené důkazy odpůrcem o počtu skutečně vzájemně přenesených mobilních čísel v jednotlivých měsících sporného období na základě jednoduchých a komplexních objednávek, vč. počtu komplexních objednávek, za průkazné k tomu, aby na základě takto doložených údajů mohl rozhodnout o výši kompenzace nákladů za vzájemně poskytnutou službu přenesení mobilních telefonních čísel.

Přesto, že správní orgán II. stupně potvrdil svým rozhodnutím o rozkladu čj. 64 831/2010-603 ze dne 9. 6. 2010 úvahy správního orgánu I. stupně v uvedené v jeho rozhodnutí čj. 89 533/2008-606/XXV.vyř. při určení výše kompenzace nákladů a odsouhlasil správnost použití jednotkových cen s rozlišením jednoduché a komplexní objednávky z pravomocného rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř., správní orgán znovu uvádí, jakými úvahami se řídil při určení výše vzájemné kompenzace nákladů za přenesená mobilní čísla ve sporném období i v tomto případě.

Při určení výše kompenzace nákladů za přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak vycházel správní orgán ze závěrů výše uvedeného pravomocného rozhodnutí o rozkladu správního orgánu II. stupně (ve správním řízení čj. 89 533/2006-606), který potvrdil, že nelze pro výpočet kompenzace nákladů použít částky za přenesení telefonního čísla, které uváděl navrhovatel, a to ve výši 588,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a ve výši ve výši 65,- Kč bez DPH/jednoduchá objednávka, resp. 100,- Kč bez DPH pro komplexní objednávku, za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Tyto účtované ceny neměli účastníci řízení smluvně sjednány. Sjednání těchto cen nebylo prokázáno ani v tomto řízení, neboť navrhovatelem předložený zápis ze dne 5. 12. 2005 nelze považovat za řádně sjednanou změnu smlouvy, resp. za dohodu o ceně za službu přenesení mobilního telefonního čísla mezi účastníky řízení, neboť nebylo dosaženo dohody obou stran na předmětu a ani forma tvrzeného ujednání není v souladu předchozími smluvními ani právními podmínkami.

Protože se účastníci správního řízení nemohli smluvně dohodnout na jednotkových cenách za přenesení mobilního telefonního čísla, vedli u správního orgánu jiné správní řízení (čj. 44 398/2005-610) o uzavření Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení, kde sporným bodem byla také právě cena za přenesení mobilního telefonního čísla.

V roce 2008 bylo sice vydáno rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XVIII.vyř., ve kterém správní orgán stanovil cenu za přenesení telefonního čísla, avšak pouze pro službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, a to ve výši 588,- Kč bez DPH. Toto rozhodnutí nikdy nenabývalo právní moci, protože bylo v rámci řízení o rozkladu zrušeno, a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, během kterého se měl tento správní orgán mimo jiné znovu

zabývat výší ceny za přenesení telefonního čísla a prověřit, zda jsou v ní zahrnuty pouze ty náklady, které jsou nezbytně nutné k zajištění přenositelnosti telefonního čísla. Dále bylo třeba se v novém projednání sporu zabývat při stanovení ceny i otázkou recipacity této ceny. S ohledem na rozhodnutí o rozkladu správním orgánem II. stupně s uvedením důvodů, pro které bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně čj. 44 398/2005-610/XVIII.vyř. zrušeno, není možno akceptovat názor navrhovatele, že takto stanovená cena – ve výši 588,- Kč, za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, je jediné platná pro období, které je předmětem tohoto řízení.

Teprve pravomocné rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. (potvrzeno rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 857/2008-603) stanovilo ceny za přenesení mobilního telefonního čísla. Z uvedeného rozhodnutí vyplývá, že nákladově orientovaná cena za přenesení telefonního čísla, kterou si mají účastníci sporu sjednat ve smlouvě, je za přenesení jednoho čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce ve výši 519,- Kč bez DPH, resp. v odůvodnění rozhodnutí je pak uvedeno, z jakých částek se uvedená „nákladová“ cena skládá, a to za zpracování komplexní objednávky ve výši 111,- Kč bez DPH (společný náklad) + 408,- Kč bez DPH (náklad související s každým přenesením čísla) a za přenesení jednoho telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele ve výši 418,- Kč bez DPH, resp. v odůvodnění rozhodnutí je pak uvedeno, z jakých částek se uvedená „nákladová“ cena skládá, a to za zpracování komplexní objednávky ve výši 34,- Kč bez DPH (společný náklad) + 384,- Kč bez DPH (náklad související s každým přenesením čísla). Uvedené ceny byly zjištěny na základě předložených kalkulací účastníky řízení, které následně správní orgán prověřil a upravil podle principů jednotné metodiky pro přenositelnost telefonních čísel se zohledněním konkrétních postupů při zpracování objednávky u každého účastníka řízení. Až uzavřením Dodatku č. 14 ke Smlouvě o propojení dne 20. 5. 2009 si účastníci řízení sjednali uvedené ceny dle pravomocného rozhodnutí za službu přenesení telefonního čísla, a to s účinností od 1. 8. 2008.

Tudíž jediné platné ceny za službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak byly stanoveny správním orgánem až v uvedeném pravomocném rozhodnutí, což jsou však ceny jiné, než uváděl navrhovatel ve svém návrhu na zahájení správního řízení a ze kterých dovozuje výši svého nároku.

Z uvedeného pravomocného rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. (potvrzeno rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 857/2008-603) pak vyplývá, že ani odpůrcem navržená cena za přenesení telefonního čísla, kterou navrhl v Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení jako vzájemnou cenu ve výši 65,- Kč, resp. 100,- Kč pro komplexní objednávku, a kterou si za poskytnutou službu za předmětné období fakturoval, nebyla stanovena podle § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, ale byla podstatně nižší.

Rovněž tak nelze potvrdit, že cena za službu přenesení telefonního čísla ve výši 588,- Kč, kterou požadoval navrhovatel, byla stanovena podle § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích.

Nelze také souhlasit s tvrzením navrhovatele, že cena 65,- Kč za přenesení jednoho telefonního čísla a 100,- Kč za přenesení čísla na základě komplexní objednávky, je nespornou cenou, kterou požadoval odpůrce po navrhovateli za přenesení jednoho telefonního čísla. Z doložených podkladů navrhovatelem (ke správnímu řízení čj. 89 533/2008-606) vyplývá, že v návrhu Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení byla uvedena tato cena jako společná pro obě smluvní strany, resp. z uvedeného návrhu nevyplývá, že by odpůrce v návrhu Dodatku č. 9 ke Smlouvě předpokládal pro každou smluvní stranu jinou cenu za službu přenesení mobilního telefonního čísla. Dále je nepopíratelným faktem, že při uzavírání Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení navrhovatel, kromě jiného, nesouhlasil s touto cenou za přenesení čísla pro službu přenos telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a navrhl cenu podstatně vyšší, a to 1 615,- Kč za přenesení jednoho telefonního čísla.

Navrhovatel svůj právní titul na uhrazení svých měsíčních pohledávek dovedl z § 34 a § 55 zákona o elektronických komunikacích a z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 a ze zrušeného rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XVIII.vyř. Navrhovatel však nedoložil, jakou cenu si s odpůrcem sjednal za vzájemně přenesená čísla ve smyslu § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, nedoložil, že se s odpůrcem dohodl na způsobu úhrady a výpočtu ceny za přenesení čísla za období předcházející vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu ve správním řízení

čj. 44 398/2005-610, nebo na jiném prozatímním řešení náhrady nákladů za přenesení čísla do doby vydání pravomocného rozhodnutí o ceně za přenesení čísla, a ani to, že vzájemně požadované ceny za přenesené číslo jsou nákladově orientované.

Na základě uvedeného dospěl správní orgán k závěru, že navrhovatel neunesl své důkazní břemeno, tj. navrhovatel neprokázal, že měl s odpůrcem navzájem sjednané ceny za přenesení telefonního čísla, na základě kterých si vypočetl svou pohledávku za odpůrcem na základě přenesených telefonních čísel od odpůrce k navrhovateli a naopak. Rovněž nebylo v průběhu správního řízení prokázáno, že ceny za přenesení telefonního čísla od odpůrce k navrhovateli a od navrhovatele k odpůrci, které použil navrhovatel k výpočtu své pohledávky za odpůrcem, byly v souladu s § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích.

Na druhou stranu je však nezpochybnitelné, že službu přenesení telefonního čísla považovali účastníci řízení za úplatnou, což vyplývá z návrhu Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení, ve kterém se však neshodli na ceně za přenesení telefonního čísla. Rovněž zákon o elektronických komunikacích předpokládá, že poskytování této služby je za úplatu, což vyplývá z § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, kde je uvedeno, že podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, a podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který je povinen poskytovat službu podle § 70, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány. Úplatnost této služby předpokládá i opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kde je v článku 13 - Cena za přenos čísla mezi opouštěným a přejímajícím operátorem, v odstavci 1, mimo jiné uvedeno, že cenu za přenesení telefonního čísla hradí přejímající operátor opouštěnému operátorovi.

Podle názoru správního orgánu je tedy nezpochybnitelné, že účastníkům řízení náleží za poskytnutí služby přenesení telefonního čísla náhrada (která musí splňovat zároveň podmínku uvedenou v § 55 odst. 1 a odst. 2 zákona o elektronických komunikacích), resp. kompenzace nákladů souvisejících s přenesením telefonních čísel mezi účastníky tohoto sporného řízení, a to ve výši jednotkových cen, které byly určeny pravomocným rozhodnutím čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. ze dne 25. 3. 2008, jak bylo uvedeno výše. Správní orgán v uvedených pravomocných rozhodnutích podrobně zdůvodnil, jak dospěl k uvedeným cenám za službu přenesení telefonního čísla, proto se správní orgán v tomto řízení - čj. 41 125/2010-606, plně odvolává na odůvodnění výše uvedených cen za přenesení telefonních čísel v uvedených rozhodnutích.

K cenám stanoveným správním orgánem v pravomocném rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. je třeba zdůraznit, že tyto ceny se vztahují k pětiletému období, počínaje zavedením služby přenositelnosti čísel na trh, konkrétně k období let 2006 až 2010. Tímto jednotným výpočtem bylo postupováno pro stanovení sporných cen u všech tří mobilních operátorů ve správních řízeních vedených správním orgánem ve věci sporů o cenu za přenesení mobilního telefonního čísla. Přičemž jednotlivá správní řízení byla ukončena pravomocným rozhodnutím, tudíž tyto ceny jsou pro účastníky řízení platné. Tudíž z logiky věci pak musí uvedené ceny za přenesení telefonního čísla platit po dobu pěti let - od počátku roku 2006 do konce roku 2010, což zahrnuje i období, které je předmětem toho správního řízení, tj. období od počátku května 2008 do konce července 2008.

Na základě uvedeného nelze proto akceptovat požadavek navrhovatele na uhrazení částky 588,- Kč za službu přenesení jednoho telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, ani odpůrce na uhrazení částky za přenesení telefonního čísla ve výši 809,- Kč, která také nemá zákonné opodstatnění, jak je uvedeno v § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, ale ani původně odpůrcem navrženou (nesjednanou) cenu v Dodatku č. 9 ke Smlouvě o propojení, a to 65,- Kč za jedno přenesené telefonní číslo, resp. 100,- Kč za autorizaci komplexní objednávky.

Ceny uvedené v pravomocném rozhodnutí čj. 44 398/2005-610/XXVI.vyř. za službu přenositelnosti telefonního čísla, jak je uvedeno výše, vyplývají z investičních nákladů účastníků řízení souvisejících s realizací této služby. Použití jiných postupů pro určení ceny za službu přenositelnosti čísla za sporné období by znamenalo popřít způsob výpočtu ceny, který byl uveden v tomto pravomocném rozhodnutí správního orgánu.

Podle názoru správního orgánu je nutno při výpočtu kompenzace nákladů spojených s přenesením telefonních čísel za období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008 vycházet ze skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduché a i komplexní objednávky v jednotlivých měsících předmětného období.

Vzhledem k tomu, že sám navrhovatel uplatnil svůj požadavek na úhradu dlužné částky vypočtením z počtu autorizovaných objednávek a nikoliv na základě skutečně přenesených telefonních čísel, byl nucen správní orgán zabývat se počtem skutečně přenesených telefonních čísel mezi sítí navrhovatele a sítí odpůrce.

Správní orgán má za prokázané počty skutečně vzájemně přenesených mobilních čísel na základě jednoduché a komplexní objednávky a počty komplexních objednávek, které byly doloženy údaji z databáze spol. CNPEC s.r.o., jak uvedl výše.

Z doložených údajů vyplývá, že u obou účastníků řízení došlo ke skutečnému přenesení telefonních čísel na základě jednoduchých a komplexních objednávek. Správní orgán proto v provedeném výpočtu vzájemné kompenzace nákladů musel nejdříve vypočítat výši kompenzace nákladů každého účastníka za přenesená čísla v jednotlivých měsících sporného období, kdy zohlednil jak počet skutečně přenesených čísel na základě jednoduchých objednávek, který vynásobil jednotkovou cenou za přenos čísla na základě jednoduché objednávky, tak počet skutečně přenesených čísel na základě komplexní objednávky, který vynásobil jednotkovou cenou za přenesení čísla na základě komplexní objednávky (náklad související s každým přenesením čísla) a počet komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo, který vynásobil jednotkovou cenou za zpracování komplexní objednávky (společný náklad).

Rozdíl mezi takto vzájemně vypočítanými kompenzacemi nákladů, je pak částka, kterou je odpůrce povinen uhradit navrhovateli jako saldo vzájemných pohledávek. Částky uvedené s DPH zahrnují DPH ve výši 19% v souladu s platnými právními předpisy ve sporném období.

S ohledem na výše uvedené a pro přehlednost, o čem je rozhodováno po jednotlivých měsících, jsou jednotlivé skutečnosti uvedeny v následující tabulce. Údaje o počtech přenesených mobilních čísel vycházejí z databáze spol. CNPAC s.r.o.

měsíc/rok	Počet přenesených čísel od navrhovatele			celková cena za měsíc vč. DPH	Počet přenesených čísel od odpůrce			celková cena za měsíc vč. DPH	Saldo	
	na základě jednoduché objednávky	na základě komplexní objednávky			na základě jednoduché objednávky	na základě komplexní objednávky			ve prospěch navrhovatele vč. DPH	ve prospěch odpůrce vč. DPH
		počet přenesených čísel	počet objednávek			počet přenesených čísel	počet objednávek			
V.08	1 874	17	48	1 182 951,63	923	112	613	743 766,66	439 184,97	
VI.08	1 798	15	38	1 130 893,89	1 091	91	593	817 344,36	313 549,53	
VII.08	2 200	24	61	1 391 528,88	1 195	124	593	870 411,22	521 117,66	
celkem	5 872	56	147	3 705 374,40	3 209	327	1 799	2 431 522,24	1 273 852,16	0,00

K části I. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že rozhodl o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli celkový rozdíl (saldo) vzájemných nároků na kompenzaci nákladů za vzájemně přenesená mobilní telefonní čísla v předmětném období, a to ve výši 1 273 852,16 Kč vč. DPH bez příslušenství v podobě zákonných úroků z prodlení.

Ke lhůtě splatnosti uložené povinnosti v tomto rozhodnutí, kterou požadoval navrhovatel, a to do 10 dnů od právní moci rozhodnutí, správní orgán uvádí, že tato lhůta není v rozporu s právními předpisy a správní orgán ji považuje za přiměřenou ke splnění povinnosti uložené v tomto rozhodnutí.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že požadavku navrhovatele na úhradu zákonných úroků z prodlení po splatnosti jednotlivých vyúčtování (faktur) v souladu s § 369a obchodního zákoníku nemohl vyhovět.

Nárok navrhovatele na úhradu zákonných úroků z prodlení posuzoval správní orgán I. stupně v souladu s právním názorem správního orgánu II. stupně, který vyslovil ve svém rozhodnutí o rozkladu čj. 64 831/2010-603, kterým změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydané ve správním řízení vedeném pod čj. 89 533/2008-606, a to cit.: „až do okamžiku rozhodnutí sporu, jaká kompenzace za sporné období navrhovateli náleží, nebyla známa výše závazku odpůrce z plnění navrhovatelovy zákonné povinnosti. Bez znalosti výše závazku pak nemohl odpůrce plnit z důvodu neznalosti ceny a nemohl tedy zákonitě nastat důsledek prodlení s plněním. Použitá aplikace ustanovení § 369a obchodního zákoníku tak není v daném případě namístě, neboť prodlení ve splnění závazku nejprve předpokládá vznik tohoto závazku. Aplikace tedy může dopadat na vztahy, kdy je v okamžiku splatnosti závazku zřejmá cena plnění, ale není zřejmá lhůta plnění či nebyla provedena výzva k plnění. Nehrazení ceny ze strany odpůrce z důvodu neznalosti její oprávněné výše nemůže jít k tíži odpůrce v tom, že by byl povinen i v takovém případě hradit úroky z prodlení od okamžiku určeného dodáním služby a nikoliv od okamžiku určení výše tohoto závazku. Prodlení se splněním závazku, tj. zaplatit cenu za přenesení mobilních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce ve sporném období, odpůrci vzniká až v případě nesplnění povinnosti stanovené v tomto správním řízení, ...“.

V souladu s uvedeným právním názorem správního orgánu II. stupně a také i z důvodu předvídatosti rozhodnutí správního orgánu nelze tedy přiznat navrhovateli zákonné úroky z prodlení z přiznané výše kompenzace nákladů za přenesená mobilní telefonní čísla za jednotlivé měsíce sporného období a je nutno v této části návrh navrhovatele zamítnout.

K části III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že požadavku navrhovatele ve zbývající části, a to v částce 2 767 491,84 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě zákonných úroků z prodlení nemohl vyhovět, neboť navrhovatel požadoval vyšší částku, než kolik činí rozdíl mezi kompenzací nákladů za skutečně přenesená telefonní čísla za vzájemně poskytovanou službu přenositelnosti telefonních čísel v jednotlivých měsících na základě jednoduché a komplexní objednávky. Výši své pohledávky (salda) dovodil navrhovatel z vyššího počtu přenesených telefonních čísel (i z autorizovaných objednávek, u kterých nedošlo ke skutečnému přenesení čísel), z jiných jednotkových cen, a nezohlednil, že ke skutečnému přenesení mobilních čísel z jeho sítě do sítě odpůrce došlo i na základě komplexních objednávek, jak bylo vše uvedeno výše. Proto je nutno v této části návrh navrhovatele zamítnout.

K části IV. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o návrhu navrhovatele na úhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek ve výši 161 654,- Kč rozhodoval v souladu s § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele v tomto správním řízení a k posouzení přiznání náhrady nákladů řízení vycházel z rozhodovací praxe správního orgánu a z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01. Určování výše náhrady nákladů řízení je založeno na zásadě úspěchu ve věci, jinak řečeno náhrada nákladů řízení se určuje podle poměru úspěchu obou účastníků ve věci. Od úspěchu jednoho účastníka (navrhovatele) je nutno odečíst jeho neúspěch (tj. míru úspěchu druhé strany – odpůrce). Ve výši rozdílu má účastník právo, aby mu druhý účastník nahradil poměrnou část nákladů, které vynaložil při účelném uplatňování nebo bránění práva.

V tomto správním řízení vedeném o úhradě částky 4 041 344,- Kč vč. DPH s příslušenstvím za vzájemně přenesená telefonní čísla za období od 1. 5. 2008 do 31. 7. 2008 byl navrhovatel úspěšný toliko v částce 1 273 852,16 Kč vč. DPH, což je cca 31,5 % z původně požadované částky. Po odečtení úspěchu navrhovatele od jeho neúspěchu vychází, že byl naopak odpůrce úspěšný v tomto sporném řízení ve výši 68,5 %. Z uvedeného je zřejmé, že navrhovatel byl více neúspěšný než úspěšný, tudíž mu nelze ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích přiznat ani poměrnou část z požadované náhrady nákladů za uhrazený správní poplatek. Proto správní orgán rozhodl, když odpůrce náhradu nákladů nepožadoval, neboť mu nevznikly, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, tj. každý účastník řízení si nese sám náklady, které mu s tímto řízením vznikly.

Závěrem je třeba uvést, že protože se účastníci řízení ve svých podáních v tomto řízení obecně odkazovali na své požadavky a námitky, které uplatnili ve svých vyjádřeních, která učinili ve správním řízení čj. 89 533/2008-606, správní orgán se těmito požadavky/námitkami v tomto řízení jednotlivě znovu nezabýval, neboť se s nimi již vypořádal v pravomocném rozhodnutí uvedeného řízení.

Na základě výše uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: podatelna@ctu.cz.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu